

Nr 118.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående försäljning av en kronan tillhörig fastighet vid Arlöv i Malmöhus län; given Stockholms slott den 15 februari 1929.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Harald Malmberg.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 15 februari 1929.

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, WOHLIN, BESKOW, LUNDVIK, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON.

Departementschefen, statsrådet Malmberg anför:

Sedan särskilda utredningsmän tillkallats för att verkställa utredning och avgiva förslag till disposition genom försäljning eller annorledes av sådana lantförsvaret tillhöriga jordbruksfastigheter, lägerplatser, delar av lägerplatser eller andra fastigheter, vilka icke vidare kunna anses erforderliga för försvarets behov, hava dessa utredningsmän, vilka antagit benämningen *lantförsvarets markkommitterade*, i skrivelse den 29 december 1928 framställt förslag om försäljning av en kronan tillhörig fastighet vid Arlöv i Malmöhus län samt därvid anfört följande.

Genom köpekontrakt den 2 maj 1898 och köpebrev den 1 mars 1899 hade Knut Olsson till Kungl. Maj:t och kronan för anläggning av en skjutbana åt Kronprinsens husarregemente försålt den från $\frac{3}{8}$ mantal Arlöv nr 3 i Burlövs socken av Malmöhus län avsöndrade strandmarken, kallad Arlövs hed, i areal innehållande 5 tunnland 22 kappland eller 2.7959 hektar. Köpeskillingen hade utgjort 4,000 kronor. Å området, som avsöndrats under benämning Skjutbanan nr 1, hade kronan erhållit lagfart vid Bara häradsrätt den 10 april 1899. Enligt ett den 1 maj 1899 utfärdat gravationsbevis vore lägenheten gravationsfri. Vid en den 8 juni 1901 fastställd ägostyckning avseende hemmanet Arlöv nr 3 hade lägenheten redovisats under litt. d med en areal av 2.9153 hektar. I det för Arlövs municipalsamhälle numera upplagda fastighetsregistret upptoges lägenheten såsom stadsägan nr 478 med sist angivna areal.

Skjutbanan hade icke sedan lång tid tillbaka använts för sitt ändamål, utan marken hade, sedan skjutbaneattiraljen borttagits, utarrenderats. Stadsägan, som numera direkt underställts chefen för södra arméfördelningen, hade genom nu gällande kontrakt av den 12 och den 13 januari 1925 med förlängning på ett år i sänder utarrenderats till Svenska sockerfabriksaktiebolaget — vilket vore ägare till de å ömse sidor angränsande stadsägorna — mot ett årligt arrende av 250 kronor, stängselskyldighet för arrendatorn samt med villkor i övrigt, att området icke finge upplöjas utan endast användas för gräsbete och grässkörd. Vid senaste fastighetstaxering hade taxeringsvärdet å fastigheten nedsatts från 5,800 kronor till 3,900 kronor.

Något som helst intresse att för lantförsvarets eller eljest för statsverkets räkning behålla området syntes icke föreligga.

Då någon annan spekulant knappast kunde vara att påräkna, hade kommitterade inlett förhandlingar med Svenska sockerfabriksaktiebolaget om områdets försäljning. I brev den 19 december 1928 till kommitterade hade bolagets ombud vid förhandlingarna, konsult Max Engeström, i överensstämmelse med träffad muntlig överenskommelse å bolagets vägnar erbjudit en köpeskillning av 6,000 kronor för området i fråga, vilken köpeskillning kommitterade funnit fullt antaglig.

På grund av vad sålunda förekommit hemställde kommitterade, att Kungl. Maj:t måtte, efter inhämtande av riksdagens medgivande till försäljningen, besluta, att lägenheten i fråga skulle genom vederbörande myndighets försorg försäljas till Svenska sockerfabriksaktiebolaget mot den erbjudna köpeskillingen av 6,000 kronor, samt att den inflytande köpeskillingen skulle, efter avdrag för till äventyrs uppkommande försäljningskostnader, inlevereras till statskontoret för att tillgodoföras lantförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål.

Chefen för södra arméfördelningen har i yttrande den 19 januari 1929 förklarat sig icke hava något att erinra mot det framställda försäljningsförslaget.

Arméförvaltningens fortifikationsdepartement har uti den 23 januari 1929 avgivet utlåtande anmält, att departementet icke hade något att erinra mot att ifrågakvarande fastighet försålles till Svenska sockerfabriksaktiebolaget för den av bolaget erbjudna köpeskillingen, 6,000 kronor, samt att berörda belopp, efter avdrag av till äventyrs uppkommande försäljningskostnader, tillgodofördes lantförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål.

Departements-
chefen.

Då ifrågakvarande fastighet icke vidare synes vara behöflig för något militärt ändamål och icke heller eljest något intresse att för statsverkets räk-

ning bibehålla densamma lärar föreligga, torde fastigheten böra försäljas. Det föreslagna köpeskillingsbeloppet, 6,000 kronor, giver mig icke anledning till någon erinran. Såsom villkor synes emellertid böra uppställas, att köparen skall vidkännas kostnaderna för lagfart å fånget.

I överensstämmelse med vad tidigare i liknande fall ägt rum, torde köpeskillingen böra tillgodoföras lantförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att förut omförmälda, kronan tillhöriga område må försäljas till Svenska sockerfabriksaktiebolaget för en köpeskillning av 6,000 kronor och på villkor, att köparen vidkännas kostnaderna för lagfart å fånget, samt

att köpeskillingen må tillgodoföras lantförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

A. Broberg.